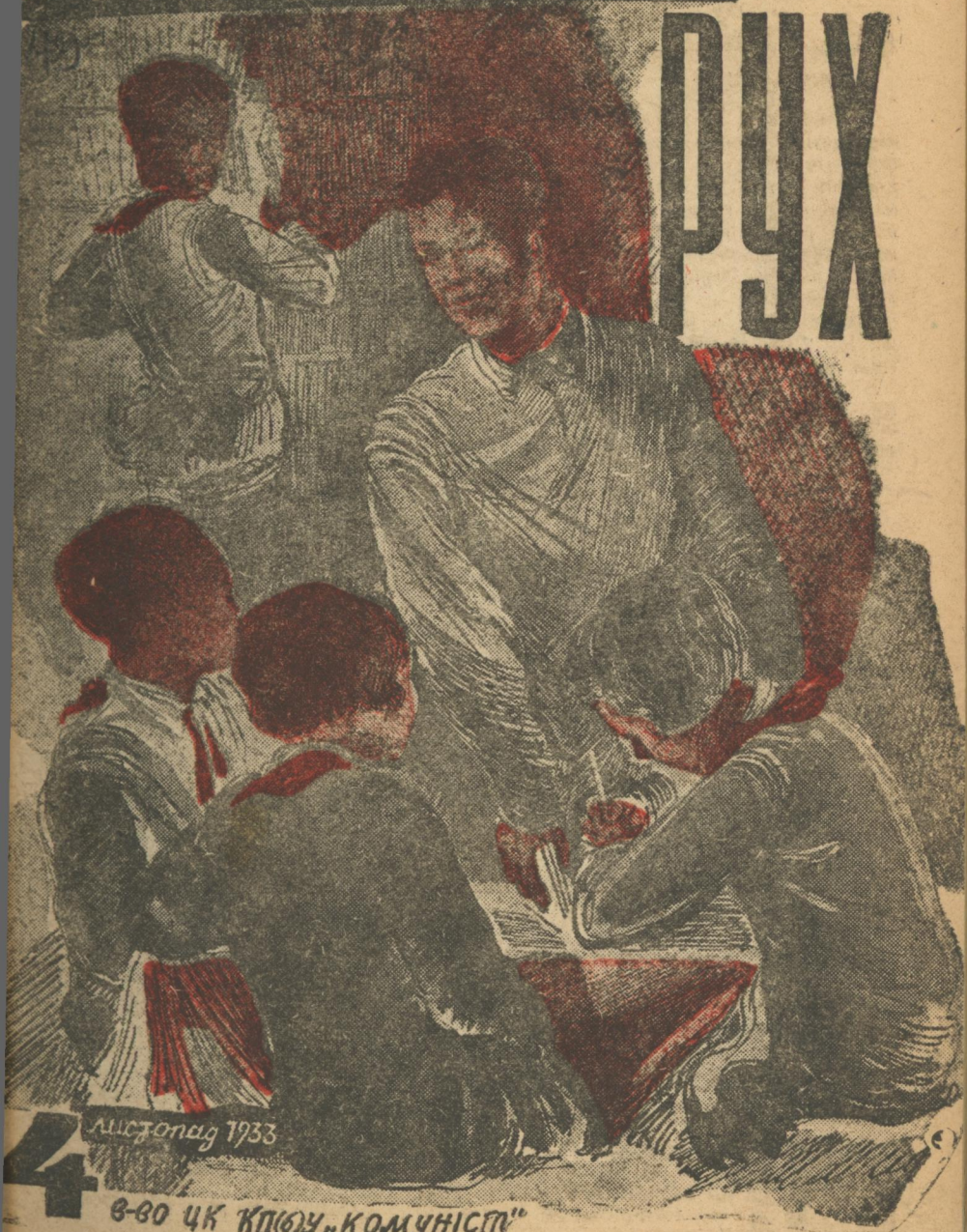

И Т Я Ч И Й

РУХ

листопад 1933

В-80 ЦК КП(б)У „КОМУНІСТ”

ДІТЯЧИЙ РУХ

Пролетари всіх країн, єдині!
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО
ХАРКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ
:: :: :: ЛКСМУ :: ::

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
Харків, Палац Праці, II під'їзд, II поверх.
Телеф. 3-22-51.

З М І С Т

ВИХОДИТЬ ОДИН РАЗ НА МІСЯЦЬ

№ 14 (118)
—
ЛИСТОПАД
1 9 3 3

ДЕВ'ЯТИЙ РІК
ВИДАННЯ

Стор.

1. Повний хід соціалістичному навчанню та ударництву в школі.
4. Нікітіна (Дніпропетровськ) — Замаємо активність самих дітей.
5. Жиліна (Донбас) — Закріплює призов.

ВСЕСОЮЗНИЙ КОНКУРС КРАЩОГО ВОЖАТОГО ТА ОСЕРЕДОК

6. Гр. Фурман. — В центр уваги — вожатого - виробничника.
9. Слово піонервожатому вінницької єврейської ФЗД.
10. Помначполітвідділу — учасник курсу.
11. Вожатий загону передового госпу.
12. Конкурс похвалив роботу.
13. Одні з перших, що ввійшли до конкурсу.
14. Лист до редакції.

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХУДОЖНЯ ДІТЯЧА ОЛІМПІАДА

16. Ширшу путь юним талантам.
19. Гр. Безман — Ямпільська піонерготується до олімпіади.
21. А. Стеценко — Зламати скелі культури.
22. Юр. Ступак — Піонери в бою «біле золото».
25. М. Шарновський — Кімната вожатого.
28. П. Долгополов — Зимові фізкультури розваги.
31. І. Профатілов — Робота колосів з дітьми.

Хроніка.

Обкладинка худ. ХУДЯКА

ДІТЯЧИЙ РУХ — № 14 (118) —
ЛИСТОПАД
— 1933 —

ОРГАН ЦК ЛКСМУ ТА ХАРКІВСЬКОГО
ОБКОМУ ЛКСМУ

П О В Н И Й Х І Д

СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННЮ ТА

УДАРНИЦТВУ В ШКОЛІ

Боротись за високу якість навчання в школі, за опанування основ наук, за зміцнення свідомої дисципліни, за культурного учня і культуру школи — ось завдання, що їх поставила партія перед піонерорганізацією в школі.

В якій мірі ми зуміли використати такий могутній важіль, як соціалістичне змагання та ударництво для того, щоб мобілізувати активність дітей на здійснення цих завдань.

Як ми перетворили соціалістичне змагання та ударництво — на постійний метод роботи в школі — ось питання, що мають стати тепер у центр уваги кожного вожатого, кожного вчителя.

Майже три місяці минуло від початку навчального року. Матеріали, які є, дозволяють дійти висновку, що саме внаслідок соціалістичного змагання, ми вже в першому кварталі домоглися значних і безперечних успіхів у боротьбі за високу якість навчання.

В чому полягають ці успіхи?

По-перше — це самий розмах соціалістичного змагання та ударництва, що охопивши не лише міста, а

й найвіддаленіші сільські школи, викликав буквально в мільйонах дітей величезне піднесення ентузіазму й запалу в боротьбі за те, щоб краще вчитись. Соціалістичне змагання та ударництво створили і висунули своїх героїв (Коля Поляков, Клава Щербина, Вася Чистяков), — дав той тип нового учня, що в ньому вже яскраво видно зростання й формування рис нової людини — висококультурного, здорового, життєрадісного будівника соціалістичного суспільства безмежно відданого справі робітничого класу.

По-друге — ці успіхи виявляються в тому, що внаслідок розгортання соціалістичного змагання ми спостерігаємо значне зменшення прогулів і запізнь, підвищення успішності і ліквідацію відставання сотень і тисяч учнів.

Ось приклади:

— У Нікополі є школа, що минулого року в першому кварталі мала успішність 76%, а тепер, внаслідок змагання, успішність там 92%.

— У Запоріжжі 6 ФЗД домоглися успішності 98%.

В Олександрійській школі такі учні, як Галайда, Хоменко й інші, що були від-

ЗАЛУЧАЄМО

АКТИВНІСТЬ САМИХ ДІТЕЙ

З початком навчального року перед нами постало питання — як, через які форми краще мобілізувати активність самих дітей на боротьбу за високу якість навчання.

Такою формою залучення учнів до боротьби за високу якість навчання у нас в області стало соцзмагання ім. Хатаєвича.

Для того, щоб забезпечити належне керівництво змаганням та увагу роботі піонерів у школі від усіх організацій та установ, бюро ОПК та президії ОВК ухвалили постанову про організацію соцзмагання. Ці постанови не тільки формально зобов'язували місцеві партійні й радянські організації забезпечити допомогу комсомолові в проведеному соцзмагання, а й конкретно визначили людей, які в кожному районі відповідають за цю справу.

Штаб керівництва змаганням утворено при ОВК, під головуванням голови ОВК.

Дякуючи цьому, районні партійні та радянські організації з самого початку щільно підійшли до питань соцзмагання і це значною мірою вирішило успіх справи.

Які конкретні наслідки соцзмагання? Можна навести такі приклади.

У ШКОЛАХ НИКОПІЛЬЩИНИ, ДЕ МИНУЛОГО РОКУ УСПІШНІСТЬ БУЛА ДО 76%, ЦЬОГО РОКУ УСПІШНІСТЬ СТАНОВИТЬ 92%. ПО ЗАПОРІЖЖЮ: В МІСТІ — УСПІШНІСТЬ 91%, ПО СЕЛУ — 90%. Є ВЖЕ ОКРЕМІ ГРУПИ, ЩО ВСТИГАЮТЬ НА 100%.

Позитивний факт є те, що переважна більшість учнів, які змагаються, включили в договори зобов'язання до помагати відсталим.

Кожен учень, який добре встигає, знає, що коли він не підтягати відсталого, його персональні досягнення не вважатимуться достатніми для того, щоб одержати звання ударника.

От, наприклад, ЧИСТЯКОВ ВАНЯ взяв на буксир відсталого Лінду, дезорганізатора, що зривав роботу цілої групи. Тепер Лінда має «задовільно», «добре», голова учкому працює з дезорганізаторами. Лінда заявляє: «Ти, що я став добре вчитись, я зобов'язаний Вані».

Новим у змаганні цього року в нас є складання договорів з батьками.

У ЗАПОРІЗЬКОМУ РАЙОНІ, ЗА ІНІЦІАТИВИ СЕКРЕТАРЯ РПК, ПИТАННЯ ПРО ЦІ ДОГОВОРИ СТОЯЛО НА ПАРТЗБОРАХ, В НАСЛІДОК ЧОГО ВСІ КОЛГОСПНИКИ СКЛАЛИ ТАКІ ДОГОВОРИ, І Є РЕЗУЛЬТАТИ. Є факти, що колгоспники, які раніше не ходили на роботу, зараз стали ударниками. Є і хиби: — недостатній контроль цих договорів від школи, колгоспів та профспілок.

Для допомоги відсталим, крім індивідуального прикріплення, кожна пара, кожен загін утворюють буксирні бригади, що складаються, головним чином, з асистентів.

ЩО ТАКЕ АСИСТЕНТИ?

Це учні, що краще за всіх устигають з певних предметів. Вони допомагають учителям, готують матеріали до лекцій (наочні приладдя, лабораторні Асистентів з певних предметів збирає викладач, провадить з ними інструктивні наради і вони працюють з відсталими.

У Дніпропетровську в деяких школах провадять спільні наради тих, хто встигає, і відсталих. Виявляють причини відставання, обмінюються думками.

Організовано дружини охорони громадської власності в школі. Ці дружини охороняють парти, стіни, перевіряють стан підручників, зошитів і допомагають про наслідки перевірки загонів.

Широко розгорнулися академічні молодшому концентрі провадяться

так: на столі розкладають книжки, зошити, олівці тощо. На кожній речі наліплено питання. Учень із зав'язаними очима підходить до столу, бере якусь річ і коли відповідає — одержує її.

Відповіді записується.

Слід відзначити роботу деяких районів з ударниками. В Запоріжжі для ударників заведено окремі столи в їдальні, окремі місця в кіно.

12 листопада для 100 кращих ударників було влаштовано екскурсію на Дніпрогес. Екскурсію прийняв т. Михайлов — заст. начальника будівництва.

Жіліна (Донбас)

ЗАКРІПЛЮЄМО

ПРИЗОВ

Ми розгортаємо роботу по закріпленню призову ударників ім. 15-річчя ВЛКСМ. Як ми думаємо організувати цю справу.

Передусім ми перевіримо виконання індивідуальних зобов'язань, беручи та кож на увагу і якість договорів соцзмагання. Кращих ударників преміюємо. У нас організовано фотовиставки ударників навчання, а в перших числах грудня ми маємо організувати обласну виставку.

У школах є дошки пошани і перехідний прапор для групи. У районах — районні дошки пошани і перехідний прапор для школи. І, нарешті, обласна дошка пошани і обласний перехідний прапор для кращого району. Для підведення підсумків змагання під час перерви ми скликаємо на 500 чол. обласний зліт кращих ударників.

Від редакції

Редакція звертається до педагогів і вожатих з проханням надіслати свої думки, свій досвід щодо роботи асистентів.

У районах зараз організовується перевірка, чи повною мірою використовується 45 хвилин уроку.

У січні ми організуємо зустріч кращих хеміків, фізиків, математиків з кращими спеціалістами й професорами, щоб вони розказали дітям, що є нового в техніці. Склали спеціальні умови — хто зможе взяти участь у цьому зльоті, і розгортаємо зараз боротьбу за право участі в зльоті.

ВСЕСОЮЗНИЙ КОНКУРС НА КРАЩОГО ВОЖАТОГО ТА КСМ ОСЕРЕДОК

Гр. Фурман

В ЦЕНТР УВАГИ — ВОЖАТОГО ВИРОБНИЧНИКА

Збиральна кампанія цього року і новий навчальний рік виявили нові форми підвищення активності піонерів, школярів та всіх дітей трудящих. Піонерорганізація України на збиральній, в охороні буряка, в навчанні висуває десятки, сотні справді відданих справі партії та комсомолу передових піонерів.

Усій громадськості України стали відомі такі прізвища піонерів, як Ніна Суцця, Наталя Уриваєва, Коля Юр'єв, Коля Кобилянський, Коля Поляков й інші, й інші.

Значно зростає культурний попит груп і окремих піонерів та школярів.

За таких умов особливої уваги набирає питання керівництва комсомолу піонерорганізацією і, насамперед, питання про вожатого піонерзагону — про вожатого-виробничника.

Найголовніше для нас — це добитися не формального розв'язання цього питання, а добору доброякісних вожатих.

Нам треба добитися, щоб кожен осередок, щоб кожен комсомолець зрозумів, що для роботи з дітьми треба виділяти найкращого виробничника. Виділяти такого ударника виробництва чи колгоспу, щоб він своєю роботою міг би служити справжнім прикладом піонерам у боротьбі за якість навчання.

На вожатого треба виділяти

такого комсомольця-виробничника, який користується авторитетом у робітників, — щоб кожен робітник був задоволений, що саме цьому товаришеві доручено виховання його дитини.

Вожатий має бути активним, перевірений комсомолець, який насправді зуміє виховувати піонерів на славетних традиціях партії та ленінського комсомолу.

Вожатий мусить бути організатором. Треба вміти не тільки самому працювати, а й організувати, спрямовувати й керувати роботою дітей так, щоб сприяти розвитку дитячої ініціативи та самодіяльності.

Добре, коли вожатим працює комсомолец - ентузіаст, комсомолец з «вогником», бадьорий, веселий, що вміє хорошою сміятися, що здає або здає нам на значок «ГПО», добрий стрілець, співак і танцюрист.

І, нарешті, дуже важливим є те, щоб вожатими були товариші, не призначені, що працюють «на примус», а добровільці, люблячі роботи серед дітей.

Часто чуєш розмови, що вожатим дуже важко, для

ють деякі товариші, мовляв, треба все знати, все вміти.

А насправді, при бажанні, — бути вожатим страшного нічого нема. Треба мати на увазі лише такі умови:

Хто хоче бути вожатим зразковим, той мусить добре працювати над собою. Аккуратно читати газети й журнали. Читати новини художньої літератури. Стежити уважно за життям і будівництвом нашої країни, бути заочником курсів піонерробітників.

Треба собі на допомогу в роботі загону залучати вчителя, агронома, інженера, демобілізованого червоноармійця, актив батьків, актив комсомольського, партійного осередків.

Справу треба організувати так: коли в загоні йде мова про опанування техніки, до цього залучати інженера; мова йде про Червону армію — демобілізованого червоноармійця; коли про політінформацію, — тоді культпропа КСМ осередку чи представника партосередку; коли мо

ва йде про те, як боротися за якість навчання чи за культурну школу — тоді вчителя і т. д.

Не можна забувати таку силу, як самих дітей. Слід залучити всіх піонерів до активної роботи, виховувати піонерський актив. Давати піонерам конкретні доручення, щоб вони за даними вказівками самі працювали на певних ділянках у загоні.

Як комсомольський осередок у цілому допомагає й контролює. При чому головне, щоб контроль не розуміли, як заслуховування доповіді про роботу піонерзагону, а треба опрацьовувати на бюрі ряд конкретних питань, проводити при осередку наради піонерактиву чи представників громадських організацій з ряду питань роботи загону. Це перше.

Друге — це ставлення платного вожатого й учителя. На жаль, маємо факти, коли окремі платні вожаті й учителі до комсомольця-виробничника з першого дня підходять з великими вимогами замість того, щоб оточити його товариською увагою

18 ФЭС (Харків)
Учень випробовує
електролічильник

Сточімо увагою юні таланти. !
Молода композиторка Атран.

й допомогою. Такий чиновницький підхід до виділеного товарища лякає його і він намагається втекти з роботи.

Як осередок у цілому, так і платний вожатий та вчитель повинні вчити вожатого працювати, зацікавити його роботою.

У нас досі з вожатими загонів дуже погано. Є організації, де 70—80% загонів без вожатих, і це не в закинутих відсталих районах, а в самому Харкові, Сталіному, Одесі, Києві і ін.

Проте, в цей самий час ми маємо хороших вожатих, що справді зразково працюють. Але біда в тому, що ні осередки, ні бюро ДКО, ні преса не займа-

ються показом кращих. Немає нас потрібного стимулу в роботі кращих. Немає показу їхньої роботи, щоб на цьому вчити вожатих загонів цілого району, області, всієї України.

Великим стимулом для комсомольських осередків у справі поліпшення керівництва піонер-організацією, зокрема у виділенні вожатих, для самих вожатих, щоб краще працювати, має послужити всесоюзний всеукраїнський конкурс на кращого вожатого.

Справа честі кожного секретаря осередку, вожатого загону та платного вожатого — бути числі відзначених, як кращих.

Цей конкурс, крім загальної піднесення роботи піонерорганізації, має послужити стимулом, щоб кращі вожаті закріпилися на 1—2 роки для роботи з дітьми, щоб кращий КСМ актив заводів, шахт, колгоспів добровільно пішов би працювати в піонерзагони.

Але обмежитися конкурсом було б замало. Розгортаючи конкурс, треба, щоб кожен осередок, РБ, МБ та ОБ ДКО подумали над стимулюванням роботи кращих вожатих загонів.

Утворити спеціальні преміальні фонди. 50% місць до Яттинського санаторію давати вожатим загонів.

Варто кожному осередкові подумати над цими питаннями над підбором, закріпленням, допомогою й стимулюванням у роботі вожатих, щоб беручи участь у конкурсі, виконати рішення партії і вказівки улюбленого П. П. Постишева — дати кожному загоні вожатого-виробничника.

УЧАСНИКИ КОНКУРСУ

Слово ПІОНЕРВОЖАТОМУ ВІННИЦЬКОЇ ЄВРЕЙСЬКОЇ ФЗД

Роль піонервожатого — велика. Керувати піонерами — це значить керувати всією політико-виховною роботою в школі, виховувати піонерів у комуністичному дусі.

Зараз наша школа десятирічка й зразкова. Отже — завдання більші й серйозніші. Робота в школі — це велика справа. А крім неї — ще: 1) робота з батьками дома, 2) робота на підшефному авторемонтному заводі ім. Горького, 3) робота в підшефному се-

лі Кол. Михайлівці (Вінницька приміська смуга).

У школі 600 учнів. База має 4 піонерзагони та 3 загони жовтеньків («Штердліх»). Кожен піонерзагін складається з паралельних груп.

До кожного піонерзагону прикріплено по 2 комсомольці (з КСМ осередку при школі, який нещодавно організувався). Один із них піонер-комсомолец, другий — комсомолец-педагог.

Для керівництва молодшим колективом — жовтеньками виділено 10 кращих піонерів, які й ведуть усю роботу — співу, гри, спорт тощо.

Завод нам добре допомагає з справи політехнізації школи, але комсомольців для керівництва піонерроботою ще виділив.

Діна Айзенберг Ліза Оберман — кращі ударники навчання

Як же я працюю в школі.

Вся робота, безумовно, спрямована на те, щоб використовувати цілком 45 хвилин і вчитися без відставання.

Оглошений конкурс на кращу ланку, групу перетворився в нас на повсякденну боротьбу на першість.

І так день-у-день: буксири й допомога відсталим, конкурс на кращого математика, фізика, хеміка, змагання за кращу ланку, групу — життя ки- нить.

Де кілька слів про себе.

Я закінчив цю саму школу. Вона багато змінилась від часу мого закінчення: з 9 груп стало 18, з 350 учнів — 600. В школі є деревообробна та слюсарна майстерні.

У школі я був головою піонербазп, активним дитяком, був делегатом диткорізького всесоюзного зльоту та

Помнач Політвідділу — УЧАСНИК КОНКУРСУ

Погано працюють піонери м'ясо-радгоспу Борислава, Одеської області.

Придивлявся я до їхньої роботи і зрозумів, що причина неробства — не в самих дітях. Причина в неувваж- ному до них та їхніх потреб ставленні комсомолу і взагалі дорослої громадськості.

А коли б з дітьми працювали, то, крім усього іншого, вони провадили б велику культурну роботу серед робіт- ників радгоспу.

зльоту юних техніків. Скінчив фах зауч — токар. З піонерроботою знайомий добре, піонерів уже вивчив з слід.

Є піонери, які хочуть працювати і працюють. Вимагають добре підго- тованого вожатого. Вожатий повинен учитись керувати, бути досвідченішим у роботі.

А матеріалів про організацію та методи роботи, організацію перерви та дозвілля піонерів і школярів — дуже мало, або й зовсім немає.

На мою думку, ЦБ ДКО повинно ви- пустити серію книжок для допомоги піонервожатим. Журнал «Дитячий рух» має організувати спеціальну сторінку обміну досвідом піонервожатих.

Піонервожатий Вінницької ФЗД
А. ПОДЛУБНИЙ.

Я вмикаюсь до конкурсу на кращого вожатого й КСМ осередок і зобов'язуюсь залучити цілу комсомольську організацію та громадськість у роботи з дітьми.

Сподіваюсь домогтися належних наслідків і наступного разу розповісти про серйозний злам у роботі дітей в ставленні до них.

РОЗЕНФЕЛЬД.

Помнач політвідділу Борисла-вського м'ясорадгоспу на Одещині.

ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ ПЕРЕДОВОГО КОЛГОСПУ

Школу й піонерський загін, де я працюю, прикріплено до передового колгоспу села Олександро-Калиново.

За успішне виконання завдань, по- ставлених партією й урядом, наш колгосп одержав премію на всесоюзному конкурсі.

По-ударному працювали колгоспни- ки. І в їхній роботі піонери, виконуючи завдання Павла Петровича, були за- крапих помічників.

Сотня мішків зібраних колосків, пильний догляд ланів від рук крадіїв, велика культурна робота — ось піонер-ська допомога батькам у збиральній.

А коли закінчилась збиральня та молотьба, піонери своєю посильною допомогою перекинулись на інші гос- подарські роботи (городина, буряк тощо).

Багато чого зробив піонерський загін у налагодженні культурного життя в селі: прикрасили колгоспний клуб, зробили алею, упорядкували бібліотеки.

Силами дітей розпочато великий по- хід за чисту культурну хату колгос- пника.

І вся цінність цієї великої громад- ської роботи в тому, що вона йшла при неспинному покращенні шкільно- го навчання.

За перший квартал — 92% успіш- ності. І всім тим, хто не встигає, по- дається академічну допомогу.

З великою радістю я зустрів кон- курс, оголошений ЦК ВЛКСМ та ЦК ЛКСМУ.

У цьому конкурсі я доможусь, щоб наш піонерський загін у навчанні й громадській роботі досяг ще більших наслідків.

Зобов'язуюсь узяти на облік кож- ного піонера, який не встигає в на- вчанні, щоб будь-що поставити його нарівні з найкращими учнями.

Доможусь організації таких гур- тків: радіо, фото, музичного, хорово- го та живгазети.

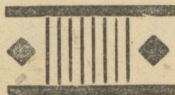
Як вожатий, я зобов'язуюсь підви- щувати свою кваліфікацію: акуратно виконувати завдання в заочному навчанні вожатих, брати активну уча- сть у роботі педагогічної ради та не- передплачувати й читати журнали «Во- жатий» і «Дитячий рух».

Н. РАБИНОВИЧ

с. Олександро-Калиново,
Костянтинівка, Донбас.

Мої друзі

КОНКУРС ПОЖВАВИВ РОБОТУ

Вже минуло понад дві декади часу, як, звімкнувшись до конкурсу, я взяв на себе зобов'язання покращити піонерську роботу. Зараз мені хочеться поділитися першими наслідками.

Умови моєї роботи важкуваті, бо наша школа віддалена на 55 кілометрів від району—в степ. Отже, керуватися в роботі доводиться через газету та книжку, яка теж рідко попадає в село.

Разом з п'ятьма—шістьма активними піонерами я переглянув роботу кожної ланки. Ми виявили хиби, допомогли їх позбутися. Тепер ланки працюють чіткіше.

Більшість піонерів учаться добре, а ті, хто в чомусь «шкунтильгають»—одержують допомогу від піонерського загону.

Піонери таки чимало попрацювали, коли наше село виконувало фінплан: написали 104 гасла про мобілізацію коштів, перевірили на 12.000 крб. облигацій і виявили витратів на

600 крб. Це дало великий поштовх виконанні фінплану 4-го кварталу. Кожен піонер нагадує батькові, що він сплатив борг державі (якщо він не сплатив).

За практичну допомогу в господарській роботі колгоспу політвідділ преміював піонерзагін почесною грамотою.

Нині ми маємо в піонерському загоні партприкріпленого — тов. Сечіна. Він дуже цікавиться піонерською роботою.

Про всесоюзний конкурс і про те, що я його учасник, знає партійний осередок, комсомольський і педагогічний колектив.

МАРЧЕНКО, І. П.

С. В.-Благовіщенка, Кахівського р-ну на Одещині.

Кращі ударники —
охоронці врожаю на
бюрі ЦК ЛКСМ

ОДНІ З ПЕРШИХ, ЩО ВВІМКНУЛИСЯ ДО КОНКУРСУ

АДРІЙ ІСАКОВ — СЕКРЕТАР КСМ ОСЕРЕДКУ КОЛГОСПУ «ПРОЛЕТАР» (ФРІДРІХІВСЬКА С-Р, КРАМАТОРСЬКОГО Р-НУ).

ЛЕОНІД РЕДЬКА — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ КОЛГОСПУ «ПРОЛЕТАР» (ФРІДРІХІВСЬКА СІЛЬРАДА, КРАМАТОРСЬКОГО Р-НУ).

РОЙТБЕРГ СОНЯ — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ 4-ї ФЗД МІСТА СУМИ ХАРК. ОБЛАСТІ.

ДЕХТЯРСЬКИЙ, М. — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ ВОРОЖБЯНСЬКОЇ ФЗД (ХАРКІВЩИНА).

РОЗЕНБЕРГ САША — ВОЖАТИЙ 21-ї ФЗД (ХАРКІВ).

ДРОБЧЕНКО ГР. — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ СЕЛА ПІСКИ, ЛОХВИЦЬКОГО Р.

БІЛОВОДСЬКИЙ ПАНАС — ВОЖАТИЙ СТЕЦЬКІВСЬКОЇ СЕМИРІЧКИ (БІЛОПІЛЬСЬКИЙ Р-Н).

ШВАРЦЕМАН, Є. А. — ВОЖАТИЙ РАДОМИСЬКОЇ ФЗД.

РОЗЕНФЕЛЬД — ПОМНАЧ. ПОЛІТВІДДІЛУ (БОРИСЛАВСЬКИЙ М'ЯСОРАД ГОСП — ОДЕЩИНА).

ВАСИЛІВСЬКИЙ А. С. — СЕКРЕТАР КСМ ОСЕРЕДКУ ТАМОШНОЛЯ.

РУСАНІВСЬКИЙ Н. П. — ВОЖАТИЙ м. ЗВЕНИГОРОДКИ.

А. ПОДЛУБНИЙ — ВОЖАТИЙ ВІННИЦЬКОЇ 3-ї ФЗД.

ЛИФАР МАРІЯ — ВОЖАТА 2-ї ФЗД ГЕНІЧЕСЬКА.

ФІШЕР — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ с. ЛОПАТИНЦІ, ТАВРІВСЬКОГО Р-НУ.

ГУРНЯК — СЕКРЕТАР ОСЕРЕДКУ с. ЛОПАТИНЦІ, ТАВРІВСЬКОГО Р-НУ.

ШЕЛЯТКІНА — ВОЖАТИЙ ст. АВДІВКИ.

БАБІЧУК Ф. — ВОЖАТИЙ ЗАГОНУ с. ЗЕЛЯНКИ, КРИЖОПІЛЬСЬКОГО Р-НУ.

ЗАЛЫЦЕВЛЬБЕРГ — ВОЖАТИЙ ФРІДРІХІВСЬКОЇ ФЗД (ВІННИЦЬКА ОБ).

КІЗИМА ФЕДОРА — ВОЖАТА ЗАГОНУ с. ТОМАКІВСЬКОГО, ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО РАЙОНУ.

ТОВАРИШІ МОЇ!

Те, з чим я звертаюся до вас на цей раз, є гострою слабкістю питання нашого вожатівського життя. Ну, як би його сказати, тут стоїть питання про місце роботи вожатого серед інших робіт у нашому радянському суспільстві.

Зрозуміло?

— О, скажете ви, прочитавши ці попередні рядки. — починається. Знову вожатий говорить про те, що секретар КСМ осередку мало уваги приділяє піонерроботі, що на вожатих виділяють із виробництва найгірших комсомольців, таких, що не придатні до якоїсь іншої роботи, і т. д. і т. д.

Ні, товариші мої! Ці питання вже починають старіти, вони відходять в історію нашого піонерського руху і мене ніяк не турбують. Бо на вожатих, особливо останнього часу, виділяють комсомольців із найбойовіших і ставлення якось одного, приміром, секретаря члена бюро, не може збити мене на думку, що комсомольці зневажають піонерроботу.

Мене бентежить складніше питання. І бентежить там більше, що сперечатись доводиться мені з самим собою...

Турбує мене питання про місце вожатівської роботи серед інших робіт.

Чи є я фахівець, як, припустім, мої товариші, що закінчили разом зі мною ФЗУ на базі чотиріріччя? Один із них токарь, другий слюсар, третій шофер, четвертий тракторист. Про них кажуть, що вони фахівці. І в анкетах на запитання — ваш фах — відповідають: — слюсар, токарь,

тракторист і т. д. Я ж відповідаю вожатий... Але, друзі мої з редакції «Дитячого руху» — чи це ж фах вожатівство?

Що таке є фах, як я собі немудро це уявляю? Це певні знання і навички, придбані практикою й теорією. Це значить, що я змію робити таку справу, якої не змію робити інші товариші, бо він не вчився і не має практичного досвіду. Поясню прикладом. От мій друг Саша Головатий — тракторист. Колиш через наше село їхав сільський тракторист. Його машина раптом захропла, захрюкала, стала посеред дороги. Бідолеха керувачичий аж упрів, пускаючи свого старого коня. Не бере! Тоді підходить Саша Головатий, мій друг, зазирає тракторову «душ», щось підкручує, щось розмірковує — трактор, як молодий жеребчик, рушив вперед.

— Зрозуміло? — питає Саша Головатий, — кваліфікація, фах. Фах на базі чотиріріччя і курси трактористів...

Значить, Саша Головатий Уміє той, що не вчився, той не змію, не фахівець. У Саші ж Головатого твердий фах. От він тракторист, а він механік МТС, а там дивись і жонглер ХТЗ.

А я, друзі, як вам здається, теж маю твердий фах?

Відомо, що на вожатих треба вилати кращих комсомольців із виробництва. Ці комсомольці лишень робітництво і поринають у піонерроботу, в роботу школи. Так от і скажіть мені, товариші, що ж мені робити

залишити зовсім мій старий фах — слюсарство і кваліфікуватися на вожатівстві, чи мати за основний слюсарство, а вожатівство — громадська навантага? От заковика!

Я вже довгий час працюю з піонерами, пройшов через різні курси вожатих і т. ін. Почувало, що я, як і Саша Головатий, дещо змію й знаю таке, чого не зможе і не зуміє хтось інший без усякої підготовки.

Тут, признаюсь вам, велику роль ще грає нахил до роботи. Виявляється, що в мене є нахил до піонерроботи. Сам у собі відкрив. Ви знаєте, коли я прочитаю щось, про щось довідаюсь із книжок, із газет, від товаришів — я поспішаю розказати про це моїм піонерам. Я прямо тримчу віддати цей матеріал найяскравіше, щоб хлоп'ята зрозуміли.

І коли, я, розповідаючи, бачу що у свідомості хлоп'ят настає такий момент, що вони розуміють так, як я хочу, коли по обличчях у них, я бачу, ходить жива, бойова піонерська думка, хлоп'ята запалюються — ви розумієте мою радість! Я зумів зацікавити хлоп'ят я змію хлоп'ят виховувати. Я радий, безмежно радий.

Вітаючи комсомол з 15-річчям, вождь Червоної армії тов. Ворошилов писав, що через деякий час комуністична партія буде складатися із теперішніх комсомольців. А комсомольці ж виходять із піонерів. Так отаке

окладне завдання наше, вожатих, у виховній роботі.

Коли я так думаю, мене сповнює цілковита певність про твердість і величезну вагу мого фаху вожатого.

Але є такі питання, яких я не досягну, і це мене турбує.

Я вам писав: мій друг Саша Головатий зараз тракторист, потім механік МТС, а там інженер ХТЗ... Ну, а я? Вожатий, а далі що? Знову слюсар, чи як? Раз слюсар — то, зрозуміло, це треба мені вважати мою роботу вожатого за фах, а лише за навантагу, а за фах вважати слюсаря. Чи як, товариші?

От я й знову заплутуюсь і думка моя далі не шугає. Прошу вас, друзі, допоможіть мені розібратися в цьому. Цікаво, чи ви вже мали від кого такі запитання. Як інші вожаті ставляться до цього питання: Чи є я фахівець?

Ваш Миша ОСТАПЧИК.

Запоріжжя.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Вожатий Остапчик порушує дуже важливе питання. Воно, очевидно, цікавить не лише Остапчика, але й багатьох вожатих.

Редакція журналу «Дитячий рух» ставить на обговорення лист тов. Остапчика. Відгуки друкуватимемо в журналі.

Ширшу путь юним ТАЛАНТАМ

Володя Юрченко — 11-річний хлопчик у червоній краватці підійшов до контролю й подав мандат:

«Учасникові вчорашньої зустрічі працівників мистецтва та літератури з удариниками навчання та кращим дитячим художнім активом».

Таких, як Володя, сьогодні зібралось до 1.000 дітей. Голосна пісня розтинала повітря.

...Ріки б'ють, мов струни, між шлюзами.

Піджоря собі стихію клас.

Опануймо ж ми й мистецтво з вами,

щоб було воно за зброю має...

Серед дітей є й дорослі, — співають музики, скрипалі. Вони сьогодні приšli почути дитячу самодіяльність водночас показати й свою роботу.

Зустріч почалась виступом об'єднаної агітбригади обласної станції дозгля та 8-ї ФЗО.

Ці два найстаріші колективи Одеси дали художний рапорт зустрічі.

Вітаючи працівників мистецтва, виставили свій рахунок для дальшої роботи.

Оточімо увагою юні таланти

Оточімо увагою

юні таланти.

Юна скрипачка

Цизіна

На сцену виходять 8 дітей. Найстаршому з них — 11 років. Це ансамбль скрипалів 2-ї музичної студії.

Як одна людина підіймаються смички й тонка музика сповнює ефір. Ансамбль виконує музичні твори Моцарта, Гріга. В самому виконанні почувасться, що вони зробили великий крок в опануванні техніки гри, і ці 8 маленьких талантів стануть висококваліфікованими скрипачами.

— Льоню! А, Льоню!

— Що таке?

— А що це за дощечки? — питає Грішна.

— Це ксилофон.

— А як же грають на ньому?

Але замість відповіді Грішна почув увертюру з опери «Кармен». Артистка Укрфілу тов. Галендо виконала на цьому примітивному інструменті прекрасні твори Аляреєва, Бізе тощо.

— Оце справді техніка, — сказав ніби до себе Грішна. Він ксилофон бачив уперше.

На сцені рідкий гість дітей, — симфонічний оркестр радіокомітету. Цілком справедливо закидає тов. Терлецький обвинувачення маестрові Маділевському.

— Вас чекають діти, — каже він. — Передавайте їм досвід, будьте частини нашими гістьми.

І як першу сплату, оркестр виконує 2 танки Брамса. Оркестр заволодів аудиторією. В залі стояла тиша, мов крім оркестру нікого й нема. І в цій увазі, в цій захопливій напрузі почувасться той великий культурний зріст і попит, що є у наших дітей. Ансамбль дитячих скрипалів не відривався від оркестру. Їм було що запозичити в симфонічного оркестру.

Послухайте духовий оркестр дит. мистецтва. Не вірится, що це колишні безпритульні. Марш Шуберта, увертюра з опери «Сказки Гофмана», Оффенбах, Гріг, Моцарт — ось програма оркестру.

Під керівництвом композитора Штайгера колектив за рік перетворився на чудовий оркестр.

У розділі дитячих талантів виступала 10-річна піонерка-композитор Жанна Атразі. Вона виконує музику до пісень наших молодих поетів. Цю музику вона написала сама на всеукраїнський конкурс. І бурхливі оплески дітей ствердили, що ця музика хороша.

Присутні вперше слухають такі пісні. Вони навіть не знають пісні «Ударний труд», «Далекохідної».

Глядач розходиться по домівках задоволений.

Другого дня в газеті «Надністрянський колективіст» висвітлюється значення олімпіади.

— Треба, щоб не лише батько знав про здібності дитини, а щоб ці здібності знала країна...

Отже, вся громадськість м. Ямполь вже знала про дитячу шкільну олімпіаду.

Бригада розїжджала по селах — допомагала готуватись до олімпіади. Розучувала пісні, танці, знайомила хлоп'ят з новими інструментами, організовувала гуртки. Хлоп'ята з великою охотою готувалися до шкільного огляду дитячої творчості.

20-го бригада перевірила готовість до олімпіади по селах.

Село Кітрози. Сельбуд, як ніколи, оздоблений плакатами. У сельбуді багато колгоспників. Зрозуміло, це результати того, що хлоп'ята на сотні і знайомили колгоспників — своїх батьків — з наступним святом — музичною олімпіадою.

Виступає хор. Співає вже не старих пісень, а бадьорих, веселих піо-

нерських пісень наших сучасних позиторів.

Село Михайлівське. Тут хлоп'ята приготували багато індивідуальних виступів: співочих, музичних, драматичних. Особливо відзначився Бобівський — учень 6 групи. Він сам не лише хороше співає, але й грає на скрипці, мандоліні, інших інструментах. Тут бригада організувала струнний оркестр. І сьогодні ми слухаємо красиві мелодії, добре виконання оркестру.

Село Гальшівка. Окремі хлоп'ята грають на скрипці, мандоліні, інших інструментах. Тут бригада організувала струнний оркестр. І сьогодні ми слухаємо красиві мелодії, добре виконання оркестру.

Ямпіль, єврейська ШКМ. Організовано шумовий оркестр, що вигукують грає. В репертуарі — масові піонерські пісні.

Українська ШКМ. Має літературний гурток, що випустив до олімпіади спеціальний альманах. Добре готовано фізкультвиступи самих дітей.

Село Качківка порадувало хуторян — учнем 3-ї групи Криворученком.

Наслідки роботи бригади треба кришити і працювати надалі так, щоб до всеукраїнської художньої олімпіади прийти першими.

А. Стеценко

ЗЛАМАТИ СКЕЛІ БЕЗКУЛЬТУР'Я

«Зробити всі колгоспи більшовицькими, а колгоспників — більшовицями» — так сказав тов. Сталін. І от тепер слова великого проводиря перетворюються на реальну дійсність. У цьому переконують сотні колгоспів, що стають більшовицькими, сотні тисяч колгоспників, що стають заможними, будують нове, заможне, культурне життя.

Бувало так. Піонери-активісти с. Попівки — Чорненко, Кияшенко, Шостак прийшли до вожака Уса Вані і сказали:

— Ваню! Ми оце надумали велику справу. Як воно пощастить, ще невідомо, а справа от у чому: ми хочемо добитись від батьків, щоб побілити хати, очистити від бруду подвір'я і взагалі добитись охайності в повсякденному житті. Словом, кажучи сильніше, допомогти батькам викоринювати старе безкультур'я.

— Надумали добре: справа хороша. Давайте просувати.

Другого дня на широких зборах хлоп'ята вирішили: кожному піонеру сьогодні ж поставити це питання дома. Побілити хату всередині й зовні — раз, поприбирати на подвір'ї — два, і надалі дотримувати чистоти.

— Це ще не все! Крім цього, давайте зробимо от що: купимо зубні щітки й порошок. В кого немає обчистки біля сіней, самі піонери нехай це зроблять. Кожному піонеру їсти з окремої миски, добитись, щоб і інші члени родини їли не з загальної миски, а з окремої. Провітрювати хату, витрушувати постіль.

Ваня говорив про це довго. Він казав, що до цієї справи в нас на селі ще добре не брались.

А тепер, коли ми ставимо питання про заможне життя, не можна відлучати й культурного побуту.

Другого дня почалось...

— Мамо! Нам дано завдання — побілити хату.

— Що ти, Марійко, підкадикуеш, хіба я сама про це не знаю!

— Та ні, мамо. Треба! Бачите, надходять 16 роковини Жовтня і взагалі треба, щоб було чисто...

Мати погодилась. Другого дня вона вибирила хату.

— Я їй допомагала мити стіли, папи. Інакше ж не можна. — говорила Проненко Марія.

— А моя мама не любить прибирати в хаті, завжди у нас брудно. Але коли ми ухвалили про білі, чисті хати, я поставив перед матір'ю питання руба. Помазати — і ніяких відмов. Мати крутилась, крутилась, а все таки помазала. Аж повеселішало. Аж стало приємніше, — заявляє піонер 2 загону учень 4 групи Гуденко Вася.

Комісія, що її обрали піонери для перевірки охайності хат, зайшла до тітки Палажки.

— Тітко? Ви дома?

— Дома.

— Ми прийшли перевірити, чи чисто у вас.

— А ви ж бачите — брудно.

— Е, тьотю, так не годиться. Завтра щоб вимазали й прибрали.

— Та я б, діточки, зробила, так немає білої глини.

— Не турбуйтеся, ми голові кооператції тов. Біленкові сказали, щоб глина була. А він пообіцяв — значить буде.

— Добре, дітки, добре. Я покищо білої глини позичу, а все таки вимажу.

— Глядіть же, тьотю, не підведіть!

Заговорило про це все село. Сільрада підхопила піонерську ініціативу. Винесла рішення — домогтись побілки хат кожним колгоспником, одноосібником. Виділила для цього премію. Кращі колгоспники, що найкраще причепурять хату, будуть премійовані.

Боротьба піонерів с. Попівки за культурний побут лише почалась. 32 піонери 2 загону вже добились, що в їхніх хатах чисто й охайно.

Культурного життя потребує колгоспник. Його треба творити. Починання піонерів с. Попівки — дуже хороше, треба його довести до кінця.

Треба, щоб кожен сільський вожакий, кожен учитель зробив це в себе в селі. Цього вимагає від нас партія й радянська влада, цього вимагає нове, соціалістичне життя.

с. ПОПІВКА, КРАСНОГРАДСЬКИЙ Р-Н, ХАРКІВСЬКА ОБЛ.

ПІОНЕРИ

В БОЯХ

ЗА

„БІЛЕ ЗОЛОТО“

«Колгоспні ребята на практиці вчаться «комунізму» — писала «Правда» влітку, відзначаючи героїчну роботу, що її провели піонери та школярі на збиранні й охороні колгоспного врожаю. Тоді сотні піонерських дозорів шильгували колгоспний хліб від розкрадців, тисячі ребят виходили на збирання колосків, працювали бригади якості молотби, працювали політчитці. Були ще й інші форми допомоги ребят колгоспам. Про свою героїчну роботу піонери України рапортували тов. Постишеву.

І, не вважаючи на те, що навчальний рік у розпалі, піонери районів бурякосіяння показали не менш героїчні зразки роботи ніж влітку. І працювали так, щоб не на шкоду навчанню.

Тут ми розкажемо про досвід роботи піонерів **Гайсинського району Вінницької області.**

Перших днів вересня перед початком масового копання буряка політвідділ Гайсинської МТС склав путівку для піонерів та школярів. Путівка закликала ребят допомогти колгоспній, щоб жоден буряк не залишився в землі, щоб угесь викопаний буряк було своєчасно очищено, збережено і доставлено на приймальні пункти. Перед піонерами поставили завдання: в кожній виробничій бригаді утворити піонерські пости боротьби зі втратами та охорони буряка. Робота постів повинна полягати ось у чому:

Щодня перевіряти якість і перебіг

збирання у ланці та бригаді, пошук і ризувати кращі зразки роботи колгоспників - ударників. І водночас являти тих, що погано працюють, лишати у землі невикопані буряки, чистити його не на конус, а на норму, не виконують норм. Виявлений треба обговорити у виробничих бригадах та бригадах, видавати бюлетені піонерського огляду. Він має слугувати про прориви, що є на ділянках, викривати ледарів і показати, кого треба вчитись, на кого рапортувати.

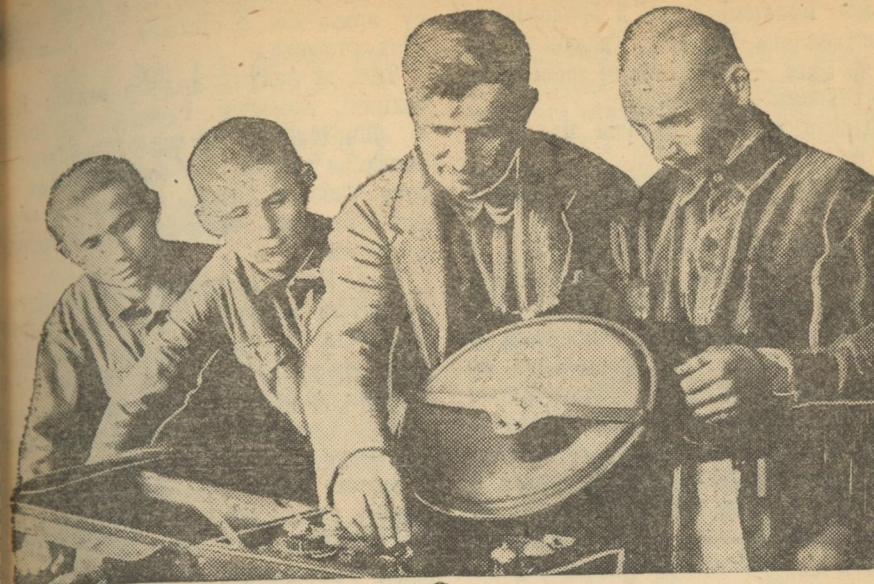
Якщо піонерський пост після збирання знайде на плантації невикопані буряки, піонери повинні цей буряк викопати й зібрати до купи. Це не повинно бути втратою.

Піонері пости встановлюють на ділянках червоки й чорні дошки, на яких розподіляють дошки, на яких тих, що найкраще працюють, ударників і зривників збирання буряка.

Путівка закликала ребят утворювати загони для збирання буряків, розтрусилися на шляхах, під час перевезення. А для боротьби з крадіжками виділити дозори, що обходять ділянки.

Путівка викликала у ребят велике піднесення. Першими відгукнулись на неї піонери с. **Губник.**

На загальних зборах піонерів школярів розподілили сили, утворили 10 піонерських постів у виробничих бригадах колгоспу ім. Леніна. Ділянку

На базі Центральної технічної станції. Юні конструктори одержують консультацію

кожному з них прикріпили вчителів. Роботу свою пости провадили на дві зміни. Хлоп'ята, що вчаться в школі на другу зміну, працювали на плантаціях до 12 год. дня. Потім приходила зміна. Такий розподіл дав піонерістам можливість працювати в колгоспних бригадах протягом цілого робочого дня.

Уже в перші дні своєї роботи піонери показали зразки класової шильгу. Цетя Гудима, Черешаха, Кирка приймали розкравців буряка — Порежець Наталку, Микитюкову Домину, Загодиренкову Христю, Скворець Мелашку, Осипенко Федору та інших. На вимогу піонерів правління колгоспу всіх їх општрафувало.

Тільки з'явиться на дільниці піонерський пост — відразу вся бригада знає про те, хто погано працює. Осередком боротьби з крадіжками буряка. Багато порубала.

Колгоспникам така робота не потрібна.

Ребята тут же доводять колгоспникам, що погана робота зменшує їхні прибутки і водночас шкодить державі.

На плантаціях точились жваві розмови. Багато колгоспників не знали норм виробітку, термінів копання. Ребята тут же їм пояснювали.

У виданих бюлетенях ребята викривали ледарів і прогульників, тих, що погано працюють. Ось уривочок із допису.

«У бригаді № 5 у першій ланці сьогодні на роботу не вийшла Комар Ульяна. Осазуленкова Параска замість працювати — поїхала на базар. Вони в ланці найгірше працюють. Ми мусимо й обіцяємо заставити ледарів працювати на користь трудящим, а не класовим ворогам».

Таке висвітлення дало великі та слідки. Колишні лідари й бракороби—Осавуленкова Параска, Тислюк Параска та інші — тепер стали зразковими робітниками в бригадах.

Цікаво навести відгуки про роботу піонерів.

Ланькова 4 ланки І бригади Здержкова так характеризує їхню роботу:

«Коли ми розпочали копання, у нас було багато хиб. Серед гички лишалась буряки, багато їх було нечищених, частина лишалась в землі. Дітей, що приходили до нас, ми лаяли. Та й справді дивно було, — говорить тов. Здержкова — що наші діти та нас вчать. А коли піонери прийшли до нас удруге й розповіли нам, чого вони до нас ходять, що буряки — то наш прибуток, — робота пішла зовсім не так, як перших днів. Сьогодні у нас були піонери і не знайшли жодного опріха. Ми бачимо, що хоч воно й наші діти, та багато чого вже навчили. Ми їм вдячні за це».

У перші дні своєї роботи піонери с. Губини звернулися з листом до піонерів та школярів району. Вони розповіли про свій перший досвід, закликали підхопити їхній приклад.

І зустріли жвавий відгук. Ребята інших сіл активно включилися у збирання буряка. Піонери села Грузького — Безсмертний Петро, Пархонюк Вася, Голозатюк Максим затримали Фалаштинську Ульяну з краденим цукровим буряком. Піонери цього села виявили 40 кілограмів буряків, при-

хованих на плантації. На їхню турботу правління поставило на цих сторожа.

Такі ж факти мали в селах: Змишці, Харпачці, Гайсині, Куртби, Жерденівці. Кисляк. Піонери виявляли злодіїв, а в селі Карбінці охороняли Чабанов Стюпа піймав шабодіжця сторожа, що вкрав 22 кілограмів буряка.

У с. Куни піонерпост виявив піонерів, які не працювали. За це правління зменшило трудові тим, хто навмисно робив брак. І-ша ШКМ Гайсини вересня зробила масовий вихід на плантації: піонери викопали й очистили 15 центнерів цукрового буряка.

Зразків доброї роботи є ще чимало. Велику роботу навколо організації буряків на збиранні буряків провів політвідділ Гайсинської МТС, зокрема політ тов. Радін. Разом з РК ЛКСМУ було скликано піонервожатих і з ними детально опрацювали питання роботи дозорів та постів, про їхню реалізацію, путівки політвідділу.

В усій роботі велику участь брали вчителі. 118 чоловік їх працювали дозорцями.

Політвідділ преміював піонерів Кондратюка Гришу, Гудима Петра, Костенюка, Явдошенка та інших і вчителів Грищенка та Віленя. Усі піонери — кращі ударники названі. Крім того, багато ребят одержали значки ударників охорони буряка.

Політвідділ та РК видали брошури про розповідь про досвід роботи піонерів.

М. Шарновський

КІМНАТА ВОЖАТОГО

Вожатому піонерського загону потрібна систематична методична допомога. Цю допомогу він повинен одержувати насамперед від районних бюро ДКО. В тих районах, де немає бюро ДКО, вчителів комитруху, для щоденної методичної допомоги вожатому організуються «кімнати вожатого».

ЗАВДАННЯ «КІМНАТИ ВОЖАТОГО»

Роботу «кімнати вожатого» треба організувати так, щоб:

1. допомогти вожатому методично правильно побудувати роботу загону;
2. допомогти вожатому й піонерському активу в проведенні поточних політичних кампаній;
3. організувати підвищення кваліфікації вожатого (лекції, семіари тощо);
4. організувати самосвітку роботу вожатих — заочна освіта, робота з книжкою і газетою;
5. організувати систематичну допомогу піонерському активу.

ЗМІСТ РОБОТИ «КІМНАТИ ВОЖАТОГО»

Свою роботу «кімната вожатого» організує за планом, який складається з участю педагогів, фізкультурників тощо і затверджується на бюро ДКО. Основні питання, які повинна насамперед опрацьовувати «кімната вожатого», це — організаційне зміцнення піонерської організації — налагодження всієї внутрізагонної роботи. Як скласти план роботи, як підготувати збір, прозвести розмову, налагодити

ти облік — ось ті питання, в яких зараз потрібна допомога вожатому. Якщо «кімната вожатого» організує опрацювання цих і інших питань у формі наказу, зразкового збору, зразкової розмови — це значно допоможе вожатому в його роботі.

Навчити вожатого готуватися до роботи в загоні, залучити до цього вчителів, лікарів, інструктора фізичної культури — одне із завдань «кімнати вожатого».

Цю роботу — методичне озброєння вожатого загону — треба організувати передусім на конкретних фактах роботи місцевих загонів, показуючи їм кращі зразки роботи.

Вожаті піонерських загонів, для яких (загонів) робота з школи є центральне завдання, вимагатимуть допомоги і в цій роботі.

Тут «кімната вожатого» має організувати ряд заходів.

Наприклад, розказати, як правильно організувати соцзмагання в школі, як організувати конкурси, як краще працювати самоврядуванню й інші питання. Важливо, щоб своєю допомогою «кімната вожатого» сприяла розгортанню боротьби піонерів за якість навчання й свідому дисципліну.

ДОПОМОГА В ОРГАНІЗАЦІЇ ПОТОЧНИХ ПОЛІТИЧНИХ КАМПА- НІЙ.

Це одна з ділянок, де «кімната вожатого» може розгорнути велику роботу.

От скажімо, наближається революційне свято. Треба організовано й зесело зустріти його.

Ось тут треба спільно з райкомгосбірною підготувати рекомендовану літературу, влаштувати вітрину книжок. Підібрати спеціальні пісні, гри, п'єси. Зібрати вівітників і організувати з ними вивчення нових пісень, ігор.

Допомогти вожатим скласти плани готування до свята.

Обговорити, як краще влаштувати куточок досягнень піонерзагону до свята.

Кожне революційне свято, поточну політичну кампанію «кімната вожатого» має зустріти готовою допомогою вожатим і піонерському активу.

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВОЖАТИХ

Організувати систематичне підвищення кваліфікації вожатих—невідкладна справа й важливе завдання «кімнати вожатого».

Передусім треба зняти на облік усіх вожатих, що охоплені заочною освітою. Крім того, що їм треба допомагати в навчанні, цих заочників

можна залучити до активної в роботі «кімнати вожатого». Для них доброю практикою.

Для всіх вожатих, що не охоплені навчанням, можна організувати регулярні семінари з окремих тем комдитруху, наприклад, масової роботи тощо.

Особливо велику роботу можна вести через консультації з опитаних КДР і педагогів. Досвід півзастав таких консультацій в окремих районах Харкова показує, що значно допомагають вожатому.

Консультації можна організувати при «кімнаті вожатого», а також в школах, на виробництві тощо. Консультація може бути постійною «кімната вожатого» — і тимчасовою в окремих випадках, наприклад, до політ кампанії—в шкільній роботі.

Консультації треба організувати за планом, широко повідомляти вожатих, учителів. Для консультаційної роботи зі спеціальних питань можна запрошувати педагогів, вчителів тощо.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМООСВІТНЬОЇ РОБОТИ

Ми вже зазначали, що вожатим треба навчитися готуватися до роботи в загоні.

Самоосвітня робота—шлях до цього.

Справді, у нас ще не всі вожаті вміють читати газету, книжки, вміють правильно користуватися ними. У нас мало вожатих, які систематично працюють над підвищенням свого політичного й загальноосвітнього рівня.

Нічого й казати, що наші спеціальні педагогічною підготовкою чужою на наших вожатих абсолютно працює.

Застанням «кімнати вожатого» повинно бути систематичне залучення вожатих до бібліотеки, до регулярної роботи над газетою, над підвищенням свого рівня.

Треба рекомендувати книжки для читання, а потім колективно обговорювати їх, читати газети з олівцем, записувати диспути тощо.

Вчителі повинні активно допомагати в цій роботі.

ІНСТРУКТАЖ ПІОНЕРСЬКОГО АКТИВУ

Від того, наскільки підготований актив загону до чергової планової роботи, залежить її успіх.

Піонерський актив треба систематично й наполегливо готувати до роботи. Цю роботу повинен провадити вожатий.

«Кімната вожатого» має допомагати в цій відповідальній роботі.

Як зробити раду загону місцем за планом, широко повідомляти вожатих, учителів. Для консультаційної роботи зі спеціальних питань можна запрошувати педагогів, вчителів тощо.

Показати активу — ланковим, секретарям — кращий досвід роботи, записувати показові ланкові збори, ознайомити досвід кращих ланкових, секретарів тощо.

Треба також допомогти активу в організації культмасової роботи. Вивчити з ними нові пісні, гри, витівки тощо.

Для активу треба виділити спеціальні дні консультацій.

ХТО ОРГАНІЗУЄ «КІМНАТУ ВОЖАТОГО»

«Кімнату вожатого» організує РБ або її відділ Наросвіти.

Для роботи в кімнаті виділяють

одного з робітників РБ. На допомогу йому організується бригада добровільних інструкторів-вожатих—для масової роботи.

Навколо «кімнати вожатого» треба організувати актив з вожатих, піонерів, педагогів. За всю роботу «кімнати вожатого» відповідає завідувач кімнати, який відчитується перед РК ЛКСМУ.

ОБЛАДНАННЯ

Для «кімнати вожатого» треба підшукати приміщення, щоб там можна було влаштувати читальню. Для кімнати підбирають газети, журнали і бібліотечку з питань комдитруху й педагогіки.

Для кімнати треба передплатити газети «На зміну», «Піонерську правду», «Комсомольську правду», «Комсомолец України», журнали—«Дітячий рух», «Вожатий».

ОБЛІК.

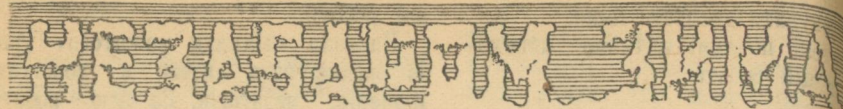
Спеціально виділеним товаришам доручається вести щоденник роботи «кімнати вожатого», і всі матеріали, що характеризують роботу «кімнати вожатого», зберігати.

«Кімнаті вожатого» треба ділитися досвідом своєї роботи з іншими райкомами, тримати зв'язок з обласним будинком КДР і, в разі потреби, з УНДІ КДР (Харків, Вул. Лібкнехта, 76).

Безумовно, що в цій статті ми подали лише основні моменти роботи «кімнати вожатого», практика окремих районів багато додасть до цього.

Охопімо маси дітей організованим дозвіллям

ЗИМОВІ ФІЗКУЛЬТРОЗВАГИ

До дзвоника було ще 10 хвилин.
Біля дошки об'яв стояло багато учнів. Вони з захопленням читали плакат-об'яву:

СВЯТО

12 лютого о 2 г.

МИ ВІДКРИВАЄМО ЗИМОВИЙ ФІЗКУЛЬТМАЙДАНЧИК

Порядок денний:

1. Парад ковзанярів і лижварів.
2. Естафети на ковзанах—15х100
3. Естафета на саморобних санчатах.
4. Естафета лижників.
5. Гри й розваги.

Спортбюро.

А збоку було приписано:

«Сьогодні о 5 год. вечора працівники воєнно-фізкультурної досвідної ставії проведуть семінар з фізкультуривом нашої школи. Питання — як провести шкільне зимове свято, як самому зробити льодові санчата.

БЮРО Ф. К.»

Навчання пролетіло швидко, всі нетерпляче чекали цікавих зборів і на семінар з'явилося 36 чоловіка фізкультуриву.

— Ребята! Завтра ми з вами організуємо на майданчику багато різних рухливих ігор, включаємо й естафету на санчатах-льодовиках.

— А де ж ми їх візьмемо? — питав маленький «болільник» заваги на льоду.

— А от зараз ми з вами зробимо таких санчат шість штук, — і він поставив на стіл, що був сільськогосподарським, а не ально приготівлений до роботи, тази глини, не дуже рідко розмішану.

— Тепер треба 10 чоловік. Хто хоче брати участь?

— Я!

— Я!

— Я теж хочу!

За дві хвилини ребята вже сиділи на санчатах, засуканими рукавами й слухали розпорядження керівника. Та дітей сиділи навколо столу й дивилися.

— Санчата-льодовики, які ми зробимо, може зробити кожен учень. Для цього треба:

1. невеликий пучок солом,и,
2. цеберка розмішаної глини,
3. форіри,
4. мотузка.

— Дівчатка, беріть оцю ось соломку і зробіть такі вінки, як ви робили з квітів. Зробіть 30 вінків. Вінки будемо в'язати так. — Керівник взяв пучок довгої солом,и, скрутив кручений канат, потім зв'язав мотузку і вийшло коло — 35 см діаметрі.

— Тепер всі будемо робити.

Дві дівчинки беруть обома руками пучок солом,и за кінці, стають одна проти одної і кожна кру-

тять кінці три рази направо вниз (рис. 1), а скрутивши, зв'язують кінці. На столі лежало вже 6 вінків.
— Решту вінків робитимемо меншого діаметрі, для кожних санчат потрібно 5 вінків (рис. 2), один від одного на 5-8 см менший.

Рисунок 1

Коли вінки були готові, їх зв'язали в порядку — менший, тоді більший, потім ще більший — мотузочком.

Глибока солом'яна миска була готова. Далі ці солом'яні миски треба обмазати шаром глини.

Обмазавши з усіх боків, треба заперші два солом'яні вінки прив'язати мотузку довжиною 2-3 метри, який закінчується роздвоєним кінцем.

Роздвоєння можна замінити просто в одному місці. Кінці мотузків прив'язують потім до палиці, за яку братимуться руками, щоб тягти санчата (рис. 3).

— Ну, от і зроблено. А тепер ми їх випеємо на двір, покладемо на дві поперечні палиці і через кожні 10 хвилин будемо обливати водою й повертати кінцями вгору, щоб обливати з усіх боків, і, подруге, щоб санчата не примерзли.

Коли санчата-льодовики з усіх боків візьмуться льодом, то всередину треба покласти кружало форіри, а навколо залити водою, щоб примерзло. Можна використати кружало з старої стільця, а якщо нема, то просто чотирикутний шмат

Лід, який залишився на самій форірі, треба зчистити, щоб він не таяв, коли ви будете сидіти.

— А що, як у мене немає форіри?

— Не біда, тоді всередину льодовиків-санчат можна буде покласти трохи солом,и.

— А довго служитимуть такі санчата?

— Цілу зиму. Тільки їх треба обливати через кілька днів, бо від тертя об лід чи сніг низ може протертися до глини, а глина затримуватиме швидкий хід санчат.

— Тепер, хлоп'ята, одягніться й однесіть санчата у двір. Там установіть чергування — хто обливатиме їх водою. А ми будемо продовжувати. Я зараз вам розкажу, як ви завтра зро-

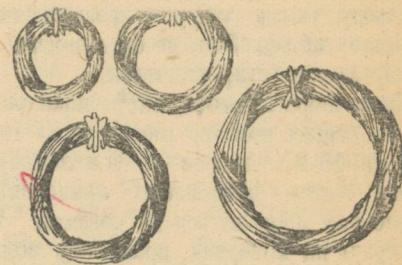

Рисунок 2

бите льодові куші. Це дуже прикрашає ваш майдан.

— Ви бачили, що коли входили на майданчик, то по боках алеї наметі великі замети снігу. Так ось, завтра ви прийдете вранці до школи, візьмете отой хворост, що ми привезли,

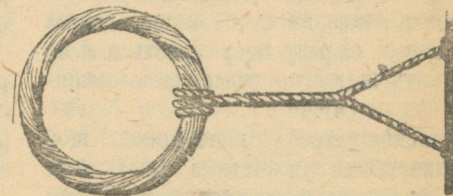

Рисунок 3

повтикаєте в замети по 15-20 шматків і почнете ці «рослини» обливати водою. «Рослини» стануть обморожені, білі, як льодові куші. Це треба зробити в усіх кутках вашого майданчика.

Семінар тривав. Опрацьовували програму рухливих ігор.

У цій грі можуть брати участь хлопці й дівчата разом. Кількість учасників — від 20 до 80. Виходячи з числа учасників, установлюється число шерг. Краще, щоб у шерзі було не більш, як 20 чоловік (тоді грачі менше будуть розривати шергу).

Коли ви розділили грачів на рівні кількістю шерги, треба їх розвести так, щоб між ними був інтервал на 5 кроків. Шерги треба ставити паралельно, а грачів один одному в потилицю. Поперед першої кожної шерги зробіть лінію з снігу, риси робіть — на льоду чи на снігу — розведеним чорнилом або фарбою, це буде помітніше й менше стиратиметься.

Коли шерги готові, ви їм показуєте, що перед кожною шергою — на віддалі 15-25 метрів — у маленьку купку снігу встромлено прапорець (якщо гра провадиться на ковзанці і всі грачі на ковзанах, прапорець можна ставити на 40-70 м., беручи також до уваги вік та фізичний стан учасників). За командою всі грачі кладуть товаришам, що стоять попереду, руки на плечі і за сигналом керівника, бігуть (або їдуть, якщо на ковзанах) до свого прапорця, оббігають його навколо і, не знімаючи рук з плечей, повинні прибігти на своє місце. Та шерга, що прибіжить на своє місце перша і в дорозі ні разу не розірветься й не загубить жодного учасника — забирає перше місце.

Учасників треба попередити, щоб починали йти чи бігти з одної ноги, тоді не будуть наступати один одному на п'яти. Крім цього, це привчатиме дітей разом і швидко ходити в ногу.

Хто більше влучить

— Якщо завтра буде лішковий сніг, то ми з вами проведемо змагання між групами. Скільки у вас паралельних

груп?

— По три.

— Значить по три п'ятих, шості і сьомих?

— Так.

— От і добре. З кожної групи беремо по 15 чоловік: 10 хлопців і 5 дівчат. Дасмо їм по 5 сніжок кожної і віддалі — 8 метрів для дівчат і 12 для хлопців.

— А в що ж ми будемо влучати?

— А ось дивіться, — і керівник витяг з-під столу два шматки фанери розміром 60 x 40 см., з обох боків посередині планкою з заточеним кінцем, щоб встромити в сніг. З одного боку було чисто, а з другого був намальований куркуль, а на другій фанері — шкідник.

— Оди «красунів» ми й будемо поцілювати. Хто більше влучить, та група займе перше місце, той і виграє. А от ви не дотадаєтесь, що побитимуть ті, що програють.

— Знову кидати?

— Ні, вони кататимуть на наших санчатах тих, хто виграє.

— Оце цікаво.

— Дуже цікаво.

— Ох, і покатаємося ж ми!

— Не кажи гоп! Ще подивимось. І керівник додав: — Змагання будуть провадитися по групах: п'яти з п'ятих, шості з шостими і т. д.

Двері розчинилися і в клас влетіли Гриць:

— От ми! Ви тільки підіть подивіться, які гарні санчата вийшли.

Коли після семінару всі вийшли з класу, хлопці вже стояли наповні, посадивши своїх старших товаришів з фізкультстанції на санчатах і швидко прокотили їх до рогу, де стояв паркан нашої школи.

Падав маленький сніжок. Всі розсміялися по домівках.

РОБОТА КОЛБУДІВ З ДІТЬМИ

У боротьбі за більшовицькі колгоспи, за заможне колгоспне життя піонери та учні вже провели величезну роботу. Піонерська організація району, сіл зразково організувала охорону соціалістичної власності, зокрема й особливо врожаю, збирання колосків. Піонерські організації, школи «активно» включилися до боротьби за виконання гасла вождя партії тов. Сталіна про перетворення всіх колгоспів на більшовицькі, а всіх колгоспників на заможних.

Чималу роботу піонери та школярі провадили й провадять і в галузі організації масової культурно-політичної роботи серед колгоспників та трудящих селян-одноосібників. У раді районів, сіл, колгоспів піонери зразково поставили обслуговування колгоспів газетою, книжкою, організували читання вголос, організували впуск стінних і польових газет, брали під свій догляд червоні й чорні дошки, були добрими організаторами змагання й ударництва серед колгоспників і трудящих селян-одноосібників.

Величезну роботу піонерські організації та школи провели і в галузі організації культурних призват колгоспників. Співочі гуртки, піонерські агітбригади, музичні гуртки — без посередньо на полі, у виробничих бригадах — організували показ своєї роботи на селі.

Ця величезна організаційна робота піонерської організації та школи в масовій культурно-політичній роботі на селі досі проходила й проходить поза увагою колбуди. Колбуни й досі не організували практичної допомоги піонерським організаціям та школам у цій важливій роботі. Ще гірше стра-

ва з організацією масово-політичної роботи, культурного обслуговування дітей у колбудах. Колбуни просто відокремилися від цього, вважають це не за свій обов'язок. Такому шкідливому недооцінюванню ролі піонерів та школярів в організації роботи колбуди треба покласти край. Кожна колбуда, що хоче бути справжнім центром організатором масової культурно-політичної роботи на селі, повинен зважити на величезну силу найближчих своїх помічників — піонерів та школярів, повинен дбати за організацію культурного відпочинку колгоспної дітвори.

ШКОЛА — НА ДОПОМОГУ КОЛБУДІ

У чому полягає практична робота колбуди з дітьми. Перше — допомога піонерській організації, школи в практичній роботі колбуди — проведенні масової культурно-політичної роботи серед колгоспників, друге — організація колбудою культурно-політичної роботи серед дітей.

Перше завдання слід розв'язати практичною роботою. Старші піонери та школярі вже цілком виправдали себе, як організатори голосних читок газет, журналів, книжок, як книголюби. Цей досвід треба застосувати по всіх колбудах. Колбуда має закріпити невеликі групи — бригади або ланки піонерзагону за певною виробничою бригадою, шутком села. Для цієї бригади чи ланки колбуди повинен перед-

платити газети — «Правду», «Комуніст», «Вісті», «На зміну», обласну й районну газету. Крім цього, колбуди мусить забезпечити піонерів-організаторів голосних читок — журналами та художньою літературою. Час від часу завідувач колбуду разом з вожатим піонерського загону чи бази мусять проводити короткий інструктаж тих піонерів та школярів, що працюють як політчитчі. На цих нарадах треба обмінюватись досвідом роботи, подавати вказівки — що читати в першу чергу, розв'язувати окремі питання, незрозумілі дітям. Дитячі газети й журнали треба обов'язково передплатити для кожної бригади читців. Вони потрібні для того, щоб організовувати голосні читання серед дітей, щоб сама бригада чи ланка читачів могла користуватися цими газетами в своїй практичній роботі.

Друге завдання піонерорганізації школи, а так само й колбуду — це організація фронтних сільських, колгоспних газет, бригадних та польових бюлетенів. Тут піонери та школярі повинні бути не тільки технічними виконавцями (написати та розмалювати саму газету), а головне, вони повинні стати організаторами самого матеріалу до газет чи бюлетеню. В цій роботі треба практикувати і безпосередні дописи дітей до сільських та колгоспних стінних газет і ділового

від піонерів та школярів у писемних дописів самими колгоспниками. Колбуди теж повинні допомогти організатором роботи дітей у цій дільниці. Час від часу завідувач колбуду, разом з піонервожатим, повинен скликати наради редколегій стінних газет разом із піонерами та школярами, обмінюватись на цих нарадах свідомою роботою, розглянути чергові завдання. Колбуди мусить забезпечити піонерів та школярів, що працюють у стінних газетах, папером, фарбами та іншим приладдям, потрібним для виконання роботи.

Виняткову увагу треба зараз приділяти питанням ремонту, устаткування й художнього оздоблення колбуд. Тут роботи піонерам та школярам мало. Малювання гасел, плакатів, листочок, устаткування різних куточків при колбуді повинні на себе взяти піонери й школярі.

Ця робота стосується не тільки сільських піонерорганізацій. Піонерська організація міста повинна працювати не менше в цій галузі, ніж піонери села. Вони повинні допомогти організації своїми здібностями й матеріалами — папером, фарбами, виготовляючи в себе у школі плакати, плакати для підшефного колбуди, устаткування для куточків, оформлення

їх. До цієї роботи треба залучити комсомол підшефного заводу і за його керівництвом виконати цю роботу.

ШИРИТИ ХУДОЖНЮ РОБОТУ

Організація соцізамагання, особливо висвітлення його перебігу в пресі колбуди, через агітбригади, драмгуртки — так само має бути в плані роботи піонерзагону чи школи.

І, нарешті, питання допомоги колбуді в художньому обслуговуванні колгоспників. Художні гуртки школи, піонерзагонів, агітбригади повинні регулярно показувати свою роботу в колбудах, організовуючи масові вечори дитячої художньої самодіяльності, беручи участь у загальних вечорах колбуди (ці вечори повинні закінчуватись о 9-10 годині вечора, щоб діти рано відпустити додому).

Друге завдання — це організація культурно-масової роботи колбуди серед дітей. Кожен колбуди, поруч загального плану, повинен ще мати окремий план роботи серед дітей. Повинен регулярно організовувати масові дитячі ранки, вечори, на яких крім виступів дитячих самодіяльних гуртків, треба показувати вистави драмгуртків колбудів, співчих та музичних гуртків, даючи кращий репертуар.

Поруч демонстрування кіно-картин для дорослих, треба відводити кіно-сеанси відповідних кіно-фільмів спеціально для дітей. Ці сеанси мають бути або вдень, або вранці, у вечорі, але обов'язково перед сеансом для дорослих. Для дітей, звичайно, мають бути дешевші квитки,

ніж для дорослих, а частини дітей повинні відвідувати кіно-сеанси зовсім безплатно. Також треба організовувати в години дитячих радіопереселень колективне радіослухання.

Передплатуючи літературу, колбуди мусить обов'язково передплатити й дитячі журнали та газети, мати в бібліотеці книжки для дітей. Бібліотека-читальня колбуди повинна мати окремі дні й години для роботи з дітьми, видаючи в ці години книжки дітям додому, а також організовуючи читки вголос, обговорення окремих творів кращих письменників.

Перерахувати всі форми, зміст роботи колбуди з дітьми тут не можна. Треба, щоб завідувач колбуди разом з вожатим склав конкретний план цієї роботи, щоб розглянули його на раді колбуди та раді піонерзагону. До цієї роботи треба залучити вчителів, комсомольців, актив колбуди, особливо керівників його гуртків.

Організовуючи роботу серед дітей, колбуди мусить забезпечити чистоту приміщення, добре його оформити, дбати за те, щоб діти в ньому справді відпочивали, мали культурні розваги, втіху. Особливо велику увагу колбуди має накласти організація серед дітей фізкультурного руху, допомагаючи в цьому школі, піонерзагонам, поширюючи через дітей фізкультурний рух у широкі колгоспні маси.

Вожатий піонерського загону мусить налагодити добрий зв'язок з колбудою, допомагати колбуді й вимагати від нього підкування за дітей та систематичної роботи з ними.

Бути справжніми ударниками в громадській роботі

Х • Р • О • Н • І • К • А

В СЕДОНЕЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

У січні 1934 року в місті Сталіно відбудеться єседонецька робітнича конференція з питань комуністичного виховання дітей. На конференції працюватимуть такі секції: робота дітей у школі, робота піонерського загону, комунально-побутова (бані, трамваї, одяг), дитячої іграшки, одягу й взуття тощо.

На допомогу в проведенні конференції ЦБ ДНО та НКО надсилають бригади відповідальників робітників.

В ЧЕНІ Й ФАХІВЦІ НА ДОПОМОГУ В РОБОТІ ДІТЕЙ

23 листопада на Центральній дитячій технічній станції відбулася товариська зустріч робітників науки й техніки, письменників, художників з піонерробітниками.

Зустріч була присвячена обговоренню відозви ВУРПС'у, НКО, ЦК ЛКСМУ, Уповноваженому, Академії наук та Наркомзему про участь наукових працівників та спеціалістів у технічній пропаганді серед дітей та створенні художньо-технічної книжки.

На зустрічі виступили: проф. АБЕ-РІН, письменники — А. Панів, Владко.

ГОТУЄМОСЬ ДО 2-ГО ВСЕСОЮЗНОГО ЗЛЬОТУ

ЦБ ДКО ЦК ЛКСМУ опрацювало план участі піонерорганізації України у все-союзному піонерському зльоті.

Накреслено порядок проведення всеукраїнського зльоту та участі в ньому місцевих організацій.

НАРАДА НАЦМЕНРАЙОНІВ

26-27 листопада в ЦБ ДКО ЛКСМУ відбулася нарада голів рай-ДКО нацменрайонів.

На нараді доповідали голови районів:

Спартаківського — тов. КРАФТ,
Сорокинського — т. БАШМАКОВА,
Сталіндорфського — т. ЗЕЛІКОВА,
Мархлевського — тов. МИХАЙЛИК,
Благовєського — тов. САВОВ.

Із співдоповіддю про завдання роботи піонерорганізації нацменрайонів виступив голова ЦБ ДКО тов. ФУРМАН.

РОБІТНИКИ ДБАЮТЬ ПРО ДИТЯЧУ ПІСНЮ.

З ініціативи робітників і робітниць на фабриці ім. Тінякова в січні 1934 відбудеться велика робітничо-підприємницька конференція з питання пісні для дітей.

ПОШИРЕННЯ САНАТОРІЮ ВОЖАТИХ.

Для поширення санаторію в м. Ямпіль відведено нове приміщення, яке дає можливість збільшити пропускну спроможність із 100 чоловік до 200 (на місяць). Уже зараз розгорнуто ремонт нового приміщення.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ «АРТЕК»

Всеукраїнська міжвідомча комісія з догляду дітей та ЦБ ДКО ЦК ЛКСМУ організовують улітку 1934 всеукраїнську піонерську здравницю.

У складі здравниці будуть: санаторій для послаблених дітей, табір піонерактиву та зразковий табір мовтенят.

Редактор А. ВАЙНШЕНКЕР

Відп. секретар А. СТЕЦЕНКО

Здано до складу 15 XI - 33 р.

Підписано до друку 9/XII - 33 р.

В и д а в ч и ц я

2 др. аркуші, формат 4-х пошт.
в одному др. арк. 88.000 др. 2
„ К о м у н і с т ”

Головаліт № 7532. Друкарня в-ва ЦК КП(б)У „Комуніст”. Зам. № 2596, т. 17.10